

Basescu a semnat decretul ieri (22 octombrie 2009). Insa motivele pentru care ar trebui redus numarul de parlamentari si de ce modelul unicameral ar trebui preferat [in situatia Romaniei] celui bicameral nu au aparut. Ma refer aici la motive care sa stea in picioare, nu la exemple inselatoare de genul Senatul SUA are mai putini senatori decat Senatul Romaniei.

Din pacate in spatiul public nu se discuta despre lucruri care ar trebui sa intereseze alegatorii, pentru ca lovesc in interesele lor directe. Cateva lucruri sunt de notat aici:

- 1. Norma de reprezentare.** Daca reducem numarul de parlamentari inseamna ca marim automat circumscriptiile electorale, consecinta directa fiind diluarea si mai mare a legaturii si asa foarte slabe dintre ales si alegatorii din circumscriptia lui, fara sa mai vorbim despre micșorarea importantei votului individual in alegerea unui anume candidat.

Din pacate nu se discuta despre norma de reprezentare, ci despre presupuse cheltuieli care ar putea fi economisite cu reducerea numarului de parlamentari si eliminarea unei camere. Maniera asta de-a dreptul contabila de a privi asupra functionarii unei institutii fundamentale [care este parlamentul, mai mult decat presedintia] este o amenintare mai mare pentru democratie decat , sa spunem, actele de coruptie care ar putea fi comise de parlamentari. Pentru ca loveste nu in membrii care compun la un moment dat institutia, ci in suportul popular pentru ideea politica asociata cu si reprezentata de institutia in sine.

- 2. Structura parlamentului.** Lasand la o parte faptul ca electoratul nu este din start in masura sa ia o decizie informata despre unicameralism/bicameralism, reducerea parlamentului la o singura camera face adoptarea legilor mai rapida, adica mai usoara, dar nu conduce in mod neaparat la o legislatie mai buna. Or aici este o mare problema, pentru ca eficienta parlamentului ar trebui judecata dupa "utilitatea" legilor adoptate, nu dupa rapiditatea cu care o lege trece prin parlament. De altfel, nici reducerea numarului de parlamentari si nici unicameralismul nu rezolva problema guvernarii prin ordonante de urgenta, care la noi a devenit un fenomen de proportii. Mai mult, mai putini parlamentari inseamna mai putini membri in comisiile parlamentare si un pool de expertiza considerabil mai mic. Asta ar da si mai multa apa la moara celor care afirma [chiar astazi] ca expertiza nu se gaseste in parlament, ci la ministere, fapt care indrituieste guvernul sa propuna legislatie parlamentului spre aprobare, reducand astfel parlamentul [ales de electorat] la o masina de adoptat actele emise/produse de guvern [numit, nu ales].

In schimb, un parlament bicameral ar produce rezultate mai informate si un decision-making mai transparent, in orice caz mai prezent in atentia publica, crescand posibilitatile de interventie asupra unui act legislativ in scopul imbunatirii. Scopul nostru general ar trebui sa fie tocmai cresterea - iar nu reducerea - posibilitatilor ca un proiect de lege sa fie amendat/modificat de o maniera echitabila pentru toate partile afectate de legea respectiva. Reducand parlamentul la o singura camera ne reducem posibilitatile

nostre de a îndrepta legi strambe. În felul acesta nu vom avea un parlament mai eficient pentru noi, ci unul mai eficient pentru guvern.

Addendum:

“Deci, opțiunea mea este ca cifra maximă să fie consfințită prin votul poporului, și niciun politician să nu își permită să treacă peste acest vot. Sigur, efectul eventualei aprobări a referendumului ar fi că politicienii nu vor putea să facă omisiune de voința românilor și ar trebui să treacă la revizuirea Constituției, pentru a pune Constituția în acord cu voința poporului.” [din Declarația de presă a președintelui României, Traian Băsescu, 22 octombrie 2009].

Întrebare: cine a stabilit “cifra maximă” de 300 de parlamentari și din a cui autoritate pentru a fi consfințită prin votul poporului? De ce nu 350? Sau 250? Dacă am aplica regula-cub, la numărul de locuitori ai României am avea nevoie cam de 280 de parlamentari. Dar regula-cub [radacina cubica din numărul populației], se știe, nu este potrivită pentru orice regim constituțional...

Ce spuneau niște oameni care știu mai bine prin 96-97:

“The key condition to make separation of powers work in favor of voters is that no policy can be implemented unilaterally, i.e. without the consent of both bodies [executive and legislative]. If public bodies with opposing interests could make independent claims on government resources, without any joint decision-making, the voters would suffer disastrous consequences. Separation of powers then worsens accountability by creating a «common pool» problem.” [Separation of Powers and Political Accountability, Torsten Persson, Gerard Roland, Guido Tabellini].

Cristian Chiscop